

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 15526

гр. София, 10.04.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 77 СЪСТАВ, в закрито заседание на десети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ИВАНКА П. БОЛГУРОВА

като разглежда докладваното от ИВАНКА П. БОЛГУРОВА Гражданско дело № 20231110167858 по описа за 2023 година

Извършена е проверка по реда на чл. 140, ал. 1 ГПК.

Страните са представили писмени доказателства, които са относими, необходими и приемането им е допустимо.

Исканията на ищеца по чл. 190 ГПК за задължаване на ответниците да представят справка за платените на ищеца суми по пера за всеки месец за периода от 01.12.2020г. до 30.11.2023г., справка дали в процесния период ищецът е отсъствал от работа поради някоя от причините, посочени в чл. 7 от Наредба № 8121з-773/01.07.2015 г. за условията и реда за осигуряване на храна и левовата ☐ равностойност на служителите на МВР, издадена от министъра на вътрешните работи и ако е отсъствала – кога и по какви причини от кръга на изброените в чл. 7 от посочената наредба, както и вътрешни правила и актове, които регламентират срока за изплащане на заплатите и другите дължими суми на държавните служители в МВР, следва да бъдат уважени. В останалата част исканията следва да бъдат оставени без уважение, доколкото обстоятелството, че през процесния период между страните е налице служебно правоотношение е безспорно между страните.

Следва да бъде допусната ССчЕ по следните задачи: 1. Какъв е размерът на левовата равностойност на храната по чл. 181, ал. 1 ЗМВР за период от 36 месеца, а именно от 01.12.2020г. до 30.11.2023г.?; 2. Изплатена ли е на ищеца левовата равностойност на храната по чл. 181, ал. 1 ЗМВР за периода от 01.12.2020г. до 30.11.2023г.? 3. Какъв е размерът на мораторната лихва върху всяко едно претендирано месечно плащане на левовата равностойност на храната по чл. 181, ал. 1 ЗМВР, считано от датата на изпадане на ответника в забава /като вещото лице вземе предвид представените по делото документи относно момента, от който се дължи това вземане/ до 10.12.2023г. /денят, предхождащ датата на депозиране на исковата молба в съда/.

Следва да бъде насрочено заседание за разглеждане на делото.

Така мотивиран и на основание чл. 140 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА делото за **28.05.2024г. от 9:30 часа**, за която дата и час да се уведомят страните с препис от настоящото определение. Ищецът и с препис от отговорите на ответниците.

ПРИЕМА представените с исковата молба и отговорите на исковата молба писмени доказателства.

ЗАДЪЛЖАВА на основание чл. 190 ГПК ответниците в двуседмичен срок от получаване на съобщението да представят следните документи:

1. справка за платените на ищеца суми по пера за всеки месец за периода от 01.12.2020г. до 30.11.2023г.;
2. справка дали в процесния период ищецът е отсъствал от работа поради някоя от причините, посочени в чл. 7 от Наредба №8121з-773/01.07.2015г. за условията и реда за осигуряване на храна и левовата ѝ равностойност на служителите на МВР, издадена от министъра на вътрешните работи и ако е отсъствала – кога и по какви причини от кръга на изброените в чл. 7 от посочената наредба;
3. вътрешни правила и актове, които регламентират срока за изплащане на заплатите и другите дължими суми на държавните служители в МВР.

ДОПУСКА изслушването на ССчЕ със следните задачи:

1. Какъв е размерът на левовата равностойност на храната по чл. 181, ал. 1 ЗМВР за период от 36 месеца, а именно от 01.12.2020г. до 30.11.2023г.?
2. Изплатена ли е на ищеца левовата равностойност на храната по чл. 181, ал. 1 ЗМВР за периода от 01.12.2020г. до 30.11.2023г.?
3. Какъв е размерът на мораторната лихва върху всяко едно претендирано месечно плащане на левовата равностойност на храната по чл. 181, ал. 1 ЗМВР, считано от датата на изпадане на ответника в забава /като вещото лице вземе предвид представените по делото документи относно момента, от който се дължи това вземане/ до 10.12.2023г. /денят, предхождащ датата на депозиране на исковата молба в съда/.

ОПРЕДЕЛЯ депозит за изготвяне на ССчЕ в размер на 300 лв. от бюджета на съда.

НАЗНАЧАВА за вещо лице Л. Б..

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ доказателствените искания на ищеца по чл.190 ГПК в останалата част.

НАПЪТВА СТРАНИТЕ КЪМ СПОГОДБА. Указва на страните, че доброволното /извънсъдебно/ уреждане на отношенията е най-взаимоизгодният за тях ред за разрешаване на спора.

ДАВА СЛЕДНИЯ ПРОЕКТ НА ДОКЛАД НА ДЕЛОТО:

Предявени са искове с правно основание чл. 181, ал. 1, вр. чл. 142, ал. 1, т. 2 ЗМВР и чл. 86, ал.1 ЗЗД от О. И. А. срещу главен ответник Столична дирекция на вътрешните работи и евентуален ответник Министерство на вътрешните работи за заплащане на сумата от **4 640 лв.**, представляваща легова равностойност на храната, дължима на основание чл.181, ал. 1, вр. чл.142, ал. 1, т. 2 ЗМВР, ведно със законната лихва от предявяване на иска – 11.12.2023г. до окончателното плащане, както и лихва за забава в размер на **738,74 лв.**, дължима за периода от 01.01.2021г. до 10.12.2023г.

Ищецът О. И. А. твърди, че от 05.12.2017г. работи по служебно правоотношение като държавен служител като към момента на предявяване на исковете заема длъжността „началник“ на сектор „Труд и работна заплата“ към отдел „Финансово осигуряване“ при Столична дирекция на вътрешните работи на МВР, поради което и на основание чл. 181, ал. 1, вр. чл.142, ал. 1, т. 2 ЗМВР счита, че □ се дължи леговата равностойност на храната за периода от 01.12.2020г. до 30.11.2023г. в размер на 4 640 лв., представляваща сбор от ежемесечно дължимите суми за храна в размер на 120 лв. всеки месец за периода 01.12.2020 – 31.07.2023г. и в размер на 200 лв. за всеки месец за периода 01.08.2023г. – 30.11.2023г. Твърди, че за процесния период не □ е предоставяна храна в натура, нито пък е изплащана нейната легова равностойност, дължима по чл.181, ал. 1 ЗМВР. Моли съда да уважи предявените искове. Претендира разноски.

В срока по чл.131 ГПК главният ответник Столична дирекция на вътрешните работи е депозирал отговор на исковата молба, с който оспорва исковете. Твърди, че не е надлежен ответник, като счита, че исковете следва да бъдат предявени срещу Министерство на вътрешните работи. Излага доводи, че спрямо държавните служители по чл. 142, ал. 1, т. 2 ЗМВР, какъвто се явява и ищецът, приложение намира ЗДСл, като ЗМВР се прилага само в случаите, изчерпателно изброени в чл. 142, ал. 4 ЗМВР, сред които не попада разпоредбата на чл.181,ал.1 ЗМВР. Поддържа, че условията и редът за предоставяне на сумите и доволствията по чл. 181, ал. 1 – 3 ЗМВР се определят с наредби на министъра на вътрешните работи. В случая е приложима Наредба №81213-773/01.07.2015г. за условията и реда за осигуряване на храна или леговата □ равностойност на служителите на МВР, като ответникът твърди, че изрично още в чл.1 от наредбата е посочено, че същата се прилага единствено по отношение на служителите по чл. 142, ал. 1, т. 1 и т. 3, и ал. 3, т.е. от обхвата □ са изключени

служителите по чл. 142, ал. 1, т. 2 ЗМВР. Моли съда да отхвърли предявените иски. Претендира разноски.

В срока по чл. 131 ГПК отговор на исковата молба е депозиран и от евентуалния ответник Министерство на вътрешните работи. Твърди, че не е надлежен ответник, като счита, че исковите следва да бъдат предявени срещу Столична дирекция на вътрешните работи, тъй като той е работодател на ищеца. Поддържа, че на държавните служители по чл. 142, ал. 1, т. 2 ЗМВР, включително на ищеца, не е изплащана левовата равностойност за храна, поради обстоятелството, че на същите е определена индивидуална основна заплата, включваща и левовата равностойност на храната по чл. 181, ал. 1 ЗМВР. Твърди, че нормата на чл. 181, ал. 1 ЗМВР не следва да се разглежда чрез съпоставяне с останалите норми в ЗМВР, доколкото законодателят изрично е определил статутът на служителите по чл. 143, ал. 1, т. 2 ЗМВР да е по ЗДСл, в който не се предвижда предоставянето на храна или левовата ☐ равностойност. Моли съда да отхвърли предявените иски. Претендира разноски.

По иска по чл. 181, ал. 1, вр. чл. 142, ал. 1, т. 2 ЗМВР в тежест на ищеца е да докаже в кумулативност следните предпоставки: съществуване на **служебно правоотношение** с ответника в рамките на исковия период, по силата на което е работил като държавен служител, както и размера на левовата равностойност на храната.

В тежест на ответника и при доказване на горното е да докаже, че е заплатил на ищеца левовата равностойност на храната.

По иска с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД в тежест на ищеца е да докаже изпадането на длъжника в забава и размера на обезщетението за забава.

К а т о б е з с п о р н о на основание чл. 153 ГПК не подлежи на доказване обстоятелството, че за процесния период между страните е съществувало служебно правоотношение, по силата на което ищецът е заемал длъжност по чл. 142, ал. 1, т. 2 ЗМВР.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____